

TRŽIŠKI RAZGLEDI

Leto I (1994) št. 6

DECEMBER 1994

Cena 30.- SIT

U V O D N I K

BOŽIČ 1994

Le nekaj dni je že od Božiča. Kakšen je bil, kako smo ga praznovali, smo se nanj pripravili, smo naredili vse kar je potrebno za ta veliki krščanski praznik. Najpomembnejše ob tem prazniku je, če smo se nanj tudi duhovno pripravili, če smo praznik pričakali umirjeni in sproščeni. Božič je bil v naših krajih vedno praznik prisrčnosti in lepих doživetij z izjemo v tistih letih, ko so ga oblastniki hoteli s silo pregnati iz naših čutil in zavedanja. Pa tudi tedaj smo doživljali zadoščenje. Ni bilo malo pokončnih ljudi, ki so zanemarili ukaze in bili pripravljene sprejeti tudi kazni. Več jim je namreč pomenilo spoštovanje svojega osebnega prepričanja. Takšne ljudi smo tedaj še bolj spoštovali.

V letošnjem predbožičnem času smo doživeli, da nam je vreme naklonilo obilico snega. Tako smo Božič doživljali ob pravi beli božični idili. Potrudili pa smo se pripraviti tudi vse tisto, kar Božič potrebuje. Uredili smo si tudi jaslice, božično drevesce, blagoslovili hišo z blagoslovljeno vodo in kadilom, nekateri so prepevali božične pesmi in res občutili, kaj pomeni pravi božični večer za družino.

Nekatere družine v Tržiču še vedno gojijo družinsko tradicijo priprave jaslic, ki jih ogledujejo ne le domači, ampak so le-te dostopne na ogled vsem obiskovalcem. V samem Tržiču imamo lepo priliko, da si ogledamo Tekčeve jaslice za Virjem. Zato jih tokrat vključujemo tudi v naš božični uvodnik, saj so tako lepe, da se z njimi Tržičani lahko iskreno ponašamo.

UREDNIŠTVO

Tekčeve jaslice / detajl

Tekčeve jaslice so na ogled pri »Tekcu«, ali kot se sedaj reče - pri družini Zupan Silve in Danija za Virjem 9 v Tržiču. Prijazni gostitelji vabijo vse, ki jih zanima postavitvev enih najlepših premikajočih jaslic na Slovenskem na ogled vse do svečnice v začetku februarja - prav vsak dan - tudi ob nedeljah ali praznikih.

Še posebej so vabljeni otroci.

NOVI ŽUPAN IN OBČINSKI SVET

V letošnjem decembru smo dobili novega TRŽIŠKEGA ŽUPANA. To je **Pavel Rupar**, ki bo predstavljal občino in skrbel za izvajanje sklepov občinskega sveta v svojem štiriletnem mandatu. Na volitvah 18. decembra 1994 je dobil večinsko podporo. Pri delu za občo korist in napredek občine mu želimo veliko uspeha!

OBČINSKI SVET je na svoji prvi konstitutivni seji izvolil tudi **predsednika občinskega sveta**, ki bo zadolžen za vodenje sej. To je **Peter Smuk**, dosedanji predsednik občinskega sveta, zato smo lahko prepričani, da mu bo šlo vodenje sej dobro od rok. Na prvi seji je bil izvoljen tudi **podpredsednik sveta** - **Janez Grohar**, **tajnik sveta** je postal **Andrej Žitnik** in **predsednik kadrovske komisije Boris Tomazin**. Tudi novo konstituiranemu občinskemu svetu želimo uspešno delo.

**NEGUJMO OBIČAJE
BOŽIČNEGA ČASA!**

Slovenski božični čas je tudi čas lepih običajev, ki imajo na našega človeka še posebno močan vpliv. Če v naš praznik ne vključimo tudi teh običajev, čutimo, da smo nekako nepopolni, psihično prazni. Božič so nekdanj doživeto praznovali vsi Slovenci, tudi takšni, ki niso bili po srcu kristjani. O tem vedo povedati marsikaj starejši ljudje. Poleg čisto verskih doživetij in obredov so znani običaji tudi kajenje na božični večer, silvestrovo in pred praznikom sv. Treh kraljev.

Tudi koledovanje je bilo utrjen narodni običaj. V zadnjih letih so si posamezniki prizadevali obnavljati te običaje, pa na žalost ne posebno uspešno. Veseli pa smo lahko, da so koledovanje nadomestili vsaj božični in novoletni koncerti večine trziških zborov in orkestrrov. V splošno duhovno korist nam bo, da pri obnavljanju in ohranjanju teh običajev prav vsi sodelujemo!

Koledniki na konjih leta 1992

**GOSPODARSKE
RAZMERE PRED
ZAKLJUČKOM
LETA 1994
V TRZIŠKI OBČINI**

Ni še čas, da bi govorili z besedami številki oziroma podatkov. Spregovorimo pa lahko vsaj relativno, v primerjavi z drugimi. Predvsem smo lahko srečni in hvala Bogu, da smo živeli v miru, da ne občutimo vojne in nemirov tako kot v sosednih južnih državah in predvsem v Bosni. V občinskem merilu se je v trziški občini začelo in tudi nekaj na novo gradilo in dogradilo. Pomembna je zlasti kriška cesta z vgrajeno kanalizacijo in novim župniščem.

Ta projekt lahko omenimo kot prvi in bistveni dosežek v naši občini. Težji položaj in razmere pa občutimo v proizvodnem gospodarstvu. Trziška industrija se bori s posledicami zastarelosti in pomanjkljivostmi prilagajanja sodobnim razmeram. Veliko lažji je bil zagon industrije po letu 1945. Tedaj je imel Tržič prednost v tehnologiji in dobrem strokovnem kadru. Sedaj so težave večje, ker se je potrebno prilagajati evropskemu trgu in ne jugoslovanskemu. Težave občutijo

vsa večja podjetja, od Predilnice, Peka, Lepenke, Zlita. Prehod v nova lastniška razmerja poteka v Tržiču počasi - prepočasi. Vzporedno s tem pa so posebno plače delavcev nizke, preniske, da bi bili lahko zadovoljni. Trgovska ponudba je sedaj mnogo večja kot pred leti in isto velja za storitvene dejavnosti.

**TRZIŠKI RAZGLEDI
MED OBČANI**

Veseli smo, da doživlja naše glasilo dober odziv med občani trziške občine. V uredništvu želimo, da postane glasilo potreba vsake družine. "Vsakomur nekaj koristnega naj prinese in naj bo domače" - to pogosto slišimo med priporočili in željami v času, ko smo vsi nasičeni, pogosto celo z neresnico, v medijsko oblikovanih poročilih dnevne politike. Zato bomo temu priporočilu sledili. Proč od nasičene in popačene dnevne politike! Približati se krajanom, storiti kaj zanje, prinesiti jim v zgoščeni obliki novice, ki so pomembne zanje, prinašati občanom kulturna in druga izročila naše preteklosti, da bodo lažje razumevali sedanost. Slediti pa nameravamo še prizadevanjem za znosnejšo sedanost in prijetnejšo bodočnost.

Veseli smo, da dobiva naše glasilo odziv tudi iz drugih krajev po Sloveniji in celo iz tujine, kjer žive naši odseljeni občani. Mnogi od njih se še živo zanimajo za domač kraj. Tudi njim bomo poskusili olajšati domotožje tako, da jim bomo poročali o novicah iz rojstnega kraja.

Uredništvo TRZIŠKIH RAZGLEDOV ima prav tako svoje težave. Marsikaj moramo še izboljšati. Med drugim moramo poskrbeti za čim boljši jezikovni slog in zato povabiti k sodelovanju še sodelavce s področja lektorstva, da bo glasilo primerno tudi s te plati. Težave imamo še s pridobivanjem novic. Mnoge zanimajo demografski dogodki. Nerazumljivo je, da oblast onemogoča dostopnost podatkov o rojstvih, smrtih, ipd. Izgovarja se s tajnostjo teh podatkov, poznamo pa primer glasila občine Borovlje, kjer so vsi ti podatki navedeni.

K začetnim težavam štejemo še iskanje stika z občani. Naša želja je, da bi bilo glasilo čim laže dostopno. Zato RAZGLEDE razdeljujemo preko zastopnikov, s prodajo v trafikah in trgovinah ter po pošti za redne naročnike. Objavljali bomo naslove trafik in trgovin, v katerih je možno dobiti naše glasilo TRZIŠKI RAZGLEDI. Tisti, ki želite prejemati glasilo po pošti - to sporočite, tisti pa, ki imate stik z zastopnikom in želite prejemati glasilo preko njega, pa se držite te možnosti. Tiste, ki se zanimajo za kompletiranje zbirke TRZIŠKIH RAZGLEDOV pa obveščamo naj se obrnejo na založbo ASTRUM v Joškovi ali Perkotovi hiši na Glavnem trgu št. 31 v Tržiču, kjer si bodo oskrbeli informacije ali pa z željenimi številkami glasila.

KAKO SMO VOLILI V STARI JUGOSLAVIJI

Pred drugo svetovno vojno je bilo na področju sedanje tržiške občine 5 občin in to:

- Tržič,
- Križe,
- Lom oz. sv. Katarina,
- Kovor,
- Leše.

V Tržiču so bile takrat tri močne stranke in to:

- Slovenska ljudska stranka (SLS),
- Liberalna stranka,
- Socialdemokratska stranka.

V prvih letih je bila v Tržiču tudi *komunistična stranka*, kasneje je bila prepovedana zaradi teroristične dejavnosti (atentat na notranjega ministra) in je bila nato ilegalna. Ob prihodu Hitlerja na oblast je oživelo še pronemško gibanje ali organizacija - *Kulturbund*.

V Tržiču so bili pred vojno znani predvsem trije župani - Matevž Lončar, Franc Globočnik in Janez Majeršič. Med strankami je bilo močno rivalstvo. Ljudje pa so bili v glavnem opredeljeni. Znani so bili naslednji strankarski voditelji - Snój pri socialdemokrati, Lončar, Globočnik, Lajevec pri liberalcih in Majeršič pri slovenski ljudski stranki. Vsaka struja je nabirala pristaše, da bi ojačala svoj tabor. Tako mi je znan primer, da je g. Lončar nagovoril pokojnega Koštrunovega očeta, pa mu je ta odgovoril: "Spoštujem Vas g. Lončar, toda jaz sem opredeljen, svojega prepričanja ne bom spreminjal". Ob volitvah so se spomnili tudi takšnih, ki so bili v družbi običajno pozabljeni. Takrat pa so jih vabili s prijaznimi nagovori. Ob znani tržiški šegavosti je od takšnih primerov ohranjenih kar nekaj takšnih v dovtip spremenjenih dogodkov.

Politične razmere so bile med ljudmi znosne. Zaostrovalo se je le med volitvami in tedaj, ko je zašepala demokracija, kot je bilo to ob pojavu Aleksandrove diktature. Pa tudi tik pred vojno se je čutilo zaostrovanje ob dejavnosti tržiškega kulturbunda in pa komunistov. Te struje so želele spremeniti sistem; Kulturbund si je želel pripojitve k Nemčiji, komunisti pa slediti zgledu Rusije.

Ljudje smo morali živeti varčno. Toda ob varčnosti se je dalo tudi kaj prihraniti. Med ljudmi je bilo več sloge kot sedaj. Tako celo ob volitvah ni zmanjkalo humorja in dobre volje.

FRANC KLOFUTAR

Znano je, da se je pri Putniku živeči pomožni delavec "Kaligerček" odpravil volit. Gospodar ga je vprašal: "Kva pa greš, s'j ni mus, če boš pa šu, pa prašej, če bo kej amožne! Pa še to j'm povej, de bo korit ostou, prešič se bojo pa zamenal!" Kaligerček je svojemu gospodarju pravil Janček, čeprav mu je bilo ime Joža. Na volišču pa je Kaligerček takoj vprašal komisijo, če bo kej amožne, ker "drgač ne bo volu" in tudi ni pozabil povedati o koritu, prašičih in koritarjih in še to ni pozabil, da ga je tako informiral Janček.

MATIJA MEŽEK

Tako pa je po spominu upodobil Lenarta Klobčaverja ali splošno znanega "Kaligerčka" Janko Čadež iz Kanade, ob motivu, ko prenaša paket s čevlji.

Gospa Draga Koren pozna tudi ostale podrobnosti o tem tržiškem posebnem. Med drugim to, da je imel pri čevljarjem mojstru Janezu Grasmajerju, po domače Pr' Putnek, vso oskrbo. Rekli so mu Kaliger zato, ker je bila njegova stara mama tržačanka in po italijansko se čevljarju reče kaliger. Prejeli smo tudi nadaljni prispevek, ki prikazuje star prigodek ob volitvah in čeprav je malo dolg ga vseeno objavljamo, ker je zelo zanimiv. Je nekaj drugačen od prispevka Matije Mežka, vendar pripominjamo, da volitve niso bile le enkrat. Oba šaljiva prispevka prikazujeta značilen "tržiški" odnos do takratnih volitev.

Tržiški razgledi

voščijo bralcem

Srečno 1995

UTRINEK O
VOLITVAH IZPRED
VOJNIH LET

Župana včas so tud'volil,
tačga k'b'za nucngo biv.
Plakatov ni bvo na pretek,
županov tud'ne - kot te dni,
da se s plakatov vsak smeji!

Le dva so nam na voljo dal,
an klerikal, pa an liberal.
So štíme kar po hišah iskal,
bogate pa revne obiskval,
de bodo za gemajdo vse nardil,
tako so vča'h tud' obljubil.

Ankat pa se tako zgodi,
de po pvac Lenart-Kaliger hiti.
"Hej, Lenart, kam se pa toko m'di?"
ga vpraša liberalni kandidat.
"Kva vočte?" prav Lenart, prjazn kot osat.
"Koko se Lenart ti godi,
pr' Lončar golaž se dobi,
ose gratis, ose zastonj,
samo, da zame daš svoj ton!"
Pa misl'Lenart, bo kar bo,
zavije k Lončar, kot reko.
Poje prov hitr svoj parcjon,
pa misl', pa sem le kujon,
moj glas pa le ne bo zaston.

V gas ga sreča klerikal,
pa prav o Lenart, tis'ta pral,
če štimo zame jutr'daš,
t'rečem, da se ne kesaš,
pr' Damulnek ajmoht boš dobil,
je tok dobr, k'se nikol ni biv!

In Lenart gre in se naje,
pa prav', da ajmoht dober je.
Pa misl's, ker biv je sit,
ker revež sem, an revež mor'm bit,
župana pojta se solit!

D.K.

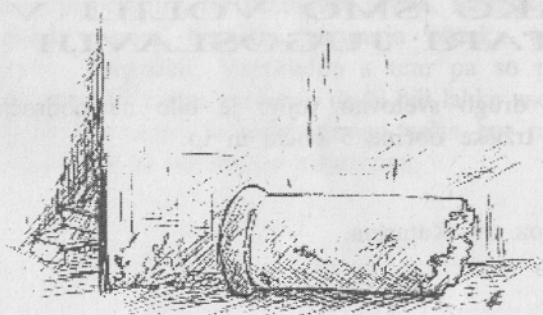
Janko Čadež

(Ps. Ta odbiti kamen je bil odbijač ali opestnik, ki je običajno varoval vogal stavbe pred okovanimi kolesi tovornih voz. Pred cerkvijo pa je bil namen teh kamnov, da so varovali ljudi pred nevarnostmi tovornega prometa).

Iz daljne Kanade se je oglasil *Janko Čadež*. V pismu prilaga prispevek - kaj drugega kot spomin na mladost! Priložena risba kaže podrt steber pred cerkvijo sv. Andreja. Mogoče ga je zbolelo ob zadnjem obisku, ko jih je videl toliko odlomljenih. Tem stebrom nedvomno nekaj manjka. Morali bi biti močnejši, da bi bili kos agresivnim voznikom po našem mestu.

Ker se bližajo še bolj mrzli zimski dnevi upamo, da nam bo vsem skupaj - tako nam, ki živimo v Trziču, kot tudi tistim, ki so odšli daleč proč - pri branju TRŽIŠKIH RAZGLEDov kaj topleje pri srcu!

UREDNIŠTVO

Spomini

Kamen znan mi v mladosti
zdaj ležiš ob steni nemo,
mogoče sanjaš še o dnevih,
ki že zdavnaj šli so mimo.

Tudi meni z belo glavo spomin uide
daleč, daleč spet nazaj,
ko čez kamne smo skakali,
ko pouku bil je kraj.

Vrh kamna bil uglajen
od stoterih otroških rok,
ki ga krepko so grabile
za prek njega v dober skok.

Rod za rodom pred Andrejem
skakal je čez kamne rad,
in v veselje smeh mladosti
se razlegal je takrat.

Rad bi videl ta zadnji kamen,
da bi ostal na mestu častnem,
vsem Tržičanom v opomin
na pretekle čase lepe
vsakemu le v spomin.

Jaz pa rad ostal bi kamen,
da ne čutim bolečine te,
ki nadela mi preteklost,
mladosti leta vzela je.

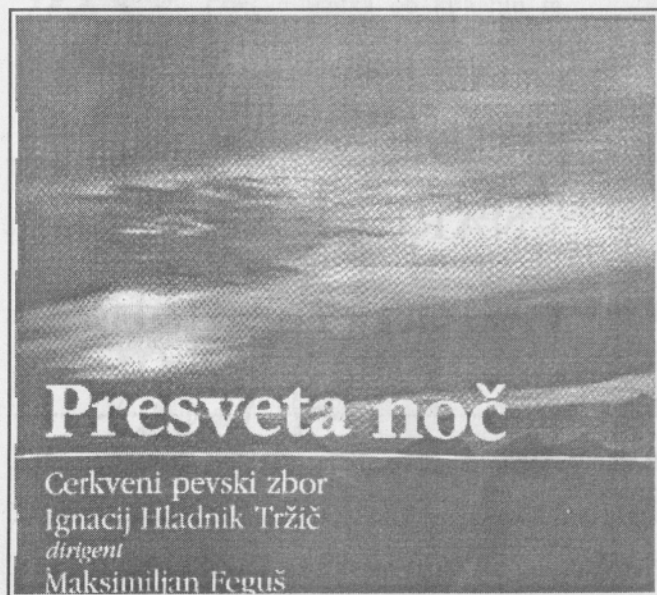
Na dan sv. Štefana ali 26. decembra je proslavil svojo petnajstletnico najštevilnejši tržiški mešani pevski zbor - Cerkevni pevski zbor IGNACIJ HLADNIK, ki ga je požrtvovalno usposabljal Vito Primožič. V zboru trenutno sodeluje 47 mladih pevk in pevcev. Dosedaj pa jih je bilo vanj vključenih že 137 in tako je dobilo v okviru zbora pevsko znanje kar znatno število mladih občanov iz Tržiča in okolice. V zvezi tega koncerta smo prejeli tudi sledeč dopis:

BOŽIČNI KONCERT MLADIH

Na Štefanovo zvečer so številni Tržičani in okoličani prišli v farno cerkev, ki ima letos svojsko imenitno postavljene jaslice in je res za oči prijetno božično okrašena. Ta večer pa je obiskovalce privabil koncert *Cerkvenega pevskega zbora Ignacij Hladnik Tržič*, ki je pričaral koncertno sozvočje z vsem mladostnim žarom in zanosom, ki so ga podoživljali še solistka-sopranistka *Irena Dolžan* in baritonist *Tomaž Koder*. Del pesmi je spremljal tudi komorni orkester, del pa *Gregor Voje* z orglami. Na tej svečani prireditvi je kot gost dirigiral *Maksimilijan Feguš*.

S tem koncertom je pevski zbor predstavil poslušalcem svojo CD ploščo in kaseto s posameznimi adventnimi in božičnimi pesmimi pod naslovom *PRESVETA NOČ*. Zborovodja *Vito Primožič* je za ta program izbral pesmi, ki so pri nas skoro neznane in neposnete. Med temi je izbral polovico slovenskih, polovica pa so večinoma njegovi slovenski prevodi v tujini uveljavljenih božičnih pesmi. Tako izbrana dela so božične skladbe od korala do sodobnosti.

Na koncertu je prvo tretjino pesmi zbor zapel ob spremljavi orgel s preludijem in interludijem, zadnja tretjina pa je bila izvedena z orkestrom, ki je pri tem vključeval različne instrumente.

Naslovnica prve - v Tržiču izdane - CD plošče

Vrnimo se na začetek koncerta! V uvodu so bile zapete štiri slovenske ljudske adventne pesmi, ki jih je priredil skladatelj in dirigent Maksimilijan Feguš. Pesmi so izzvenele z bogato glasovno harmonijo. Prvič smo slišali tudi pesem "Glej zvezde na nebu", ki jo je po naročilu uglasbil Jože Trošt. Z njo je solistka Irena uvedla poslušalce v božično skrivnost, solist Tomaž pa je nastopil z besedami angela-znanilca, zbor je pritrdil in počastil Novorojeno Dete. Božično razpoloženje je od pesmi do pesmi raslo. Še posebej je slavnostno in mogočno ob spremljavi godal in orgel izzvenela pesem *Tollite hostias / Dar svoj vzemite* - skladba Charles-Camille Saint-Saensa. Zbor je nadaljeval s četrto verzijo najbolj znane božične skladbe avtorja Franza Xaverja Gruberja - *Sveta noč*. Ob koncu so po dolgotrajnem ploskanju v podaljšku pevci zapeli angleško pesem *We wish you a merry Christmas / Voščilo za Božič* ter še priljubljeno *Sveto noč*, ki je nazadnje izzvenela v mogočnem zboru pevcev in poslušalcev.

V kratkem odmoru, ki je služil pevcem za predah so spregovorili o preteklem delovanju zbora in njegovih željah zborovodja *Vito Primožič*, potem domači župnik *Franc Maček*, nekdanja članica zbora in sedanja poslanka *Jana Primožič* in novi župan *Pavel Rupar*, nakar je predsednica Zveze kulturnih organizacij Tržič (ZKO) *Mira Kramarič* podelila zboru priznanje s *Kurnikovo nagrado*. ZKO in *ASTRUM* sta bila pokrovitelja tega koncerta.

K zunanjemu izgledu zbora so tri članice za vsa nastopajoča dekleta sešile enobarvne bluže, kar je nadvse pohvalno in kaže na dobro medsebojno razumevanje, pa tudi na skromnost pri uporabi finančnih sredstev.

Ta mladinski cerkveni pevski zbor s svojo visoko pevsko kulturo in kakovostjo je v svoji petnatletni dejavnosti pokazal, da ga lahko uvrstimo v vrh mladinskih cerkvenih pevskega zbora v Sloveniji. Zato iz srca želimo, da bi ta mladina, ki v njem sodeluje še v naprej prepevala ob cerkvenih obredih in na koncertih s takim žarom kot ga je pokazala pri tem koncertu, ter da bi nabožno pesem ponesla tudi drugam po Sloveniji in izven njenih meja. Hvala za trud zborovodju in vsem pevcem!

M.M.P.

Tokrat Vam predstavljamo moža, ki živi dokaj odmaknjeno, na svojem domu pod jugozahodnimi obronki Košute, v naselju treh hiš in družin. To je JAKOB DOVŽAN ali po domače *Bunder*. Živeti na tej idilični, v breg nagnjeni planjavi se pravi živeti preizkušeno, trdo življenje. Takšno življenje pa je pogosto oblikovalo značajne in trdne ljudi, posebno še če so živeli z naravo oziroma so se ukvarjali s kmetijstvom. Zato tudi ni čudno, da si je njihov rod izposodil tudi pisatelj Jalen z opisom v povesti *Ovčar Marko*.

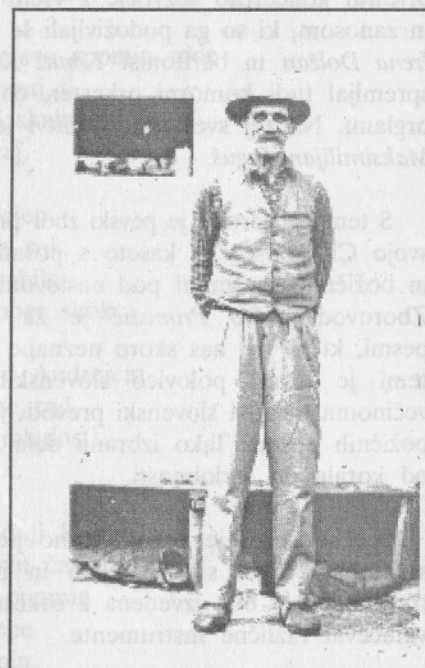
Jakob Dovžan je bil rojen leta 1929 v družini s šestimi otroki. Brat mu je umrl v prometni nesreči in tudi sam čuti posledice te nesreče, saj je bil ob nesreči z njim v vozilu. Pri hoji je odvisen od bergelj. O sebi pravi, da je bil dvakrat zaljubljen; enkrat v ženo, drugič v čebele in še, da je sedaj najbolj pikan prav od teh ljubezni. Po očetu je povzel številne navade. Postal je tudi njegov naslednik na kmetiji, kjer ni manjkalo dela in tudi preizkušenj, posebno v povojnem času, ko so jim zaprli mamo z izmišljeno obtožbo izdaje. V ozadju pa je bil očiten pohlep, da si nekdo prilasti njihovo domačijo.

Težave so imeli še zaradi tega, ker so živeli v obmejnem pasu. Rad omenja tudi to, da je bil od leta 1955 ključar cerkve sv. Ane. To vlogo je nasledil po očetu in tudi kot ključar je imel marsikatero težavo. Leta 1955 je župnik Zakrajšek moral cerkev na novo posvetiti, saj so jo pred tem uporabljali celo za hlev in nekdo se je celo izrazil, da noben papež ne bo imel v njej več maše. Ob Vidmarjevem župnikovanju so naredili tudi drenažo in obnovili streho, razen v zvoniku. Sodeloval je tudi pri delih v drugih tržiških cerkvah, med drugim po požaru cerkve sv. Jožefa in za obnovo te cerkve je prispeval veliko lesa. V prvih povojnih letih sta z očetom imela precej težav, da sta iz cerkve sv. Ane rešila vsaj nekaj prenosljivega inventarja, ki sta ga ob obnovi vrnila na svoje mesto. Ves drug inventar so uničili. Težave so imeli v družini še zaradi izvrševanja obcerkvenih dejavnosti. Tako je oče zaradi raznašanja cerkvenega glasila *Oznanilo* dobil 14 dni zapora. Brat Joža se je moral zagovarjati, ker je bil navzoč pri birmi, plačati pa je moral kazen in preklicati izjavo, da je ob birmi videl v bližini cerkve znanega Planina, čeprav je bilo to res, pa to ni smelo biti, ker se je šlo za ugled člana partije. Sodeloval je tudi v gasilstvu in to v času, ko so gradili svoj gasilski dom. Še pri gasilcih si je prislužil kazen, ker je kot nosilec venca pri pogrebu za sorodnikom prisostvoval verskemu obredu. Od krivic pa tudi ne pozabi omeniti, da so mu odvzeli dobro gozdno parcelo in jo nadomestili s slabo. Ob vseh teh doživljajih je dobil prepričanje, da komunistični sistem zanj ni bil prijazen in da hinavec nikdar ni maral biti.

Še nekaj smo ga vprašali v zvezi z letom 1945. Po cesti in po njihovem polju so se tedaj, v začetku meseca maja, umikale številne vojaške in civilne kolone. Partizani hercegovske divizije so prišli k njim v soboto 11. maja ob 10. uri. Spomni se, da so se pred tem

mnogi civilni begunci oddvojili iz kolon in se potikali vsepovsod. Žalosten spomin ima na ženo s tremi majhnimi otroki, ki so še dve uri pred tem tavalj okoli njih in niso vedeli kam naj gredo. Kaj se je tedaj zgodilo z mnogimi, ne ve. Po bregovih in gozdu je vsepovsod gorelo. Streljanja pa je bilo toliko, da človek zares ni vedel, kaj naj stori. Zadnjo noč so pri njih večinoma molili.

Od cerkvenih običajev pri sv. Ani pravi: na god sv. Ane imajo mali semenj, semenj pa imajo na prvo nedeljo v oktobru. Na prošnje dneve je šla pred vojno redno procesija iz Tržiča k sv. Ani. Po običaju ji je šla naproti skupina s ključarjem, mežnarjem in ministranti, ki so se s procesijo srečali okoli 200 m od cerkve. Leta 47. je bilo še tako, kasneje ne več. Pred vojno je bil skrbnik cerkve tamkajšnji baron. Prispevke za cerkev so tedaj javno šteli, da je bilo vse javno znano.

Tak je bil pokojni Bundrov oče

NAROČILNICA

Tržiški razgledi

IME IN PRIIMEK: .....

NASLOV: .....

TELEFON: .....

Naročam ..... izvod(ov) mesečnika TRŽIŠKI RAZGLEDI.

KRAJ IN DATUM: ..... PODPIS: .....

KUNČJA JUHA
IN POLPETI

1. Pripravimo jo tako kot govejo. Kunčje skoke in hrbet brez flama skuhamo skupaj z jušno zelenjavo. Dodamo nekaj rezin čebule, ki jo prej popečemo na plošči štedilnika. Začinimo z muškatinim oreščkom, solimo in popramo. Če hočemo boljšo juho, jo kuhamo na zmernem ognju, za okusnejše meso, pa jo bolj na hitro zavremo. Začimbe dodajamo po okusu, če pa hočemo pripraviti bolj dietni obrok, pa sol in orešček omejimo, poper pa opustimo. Juho precedimo in vanjo zakuhamo različne testenine, pocvrt kruh, ovsene kosmiče, ali stepeno jajce.

2. Iz kuhanega mesa pa lahko pripravimo odlične polpete. Za boljšo vezavo dodamo surovi flam, meso zmeljemo skupaj z zarumenjeno čebulo, zelenim petršiljem, nekaj stroki česna. Nato zmeljemo še v hladnem mleku namočen, star, bel kruh in na koncu še prepečenec, da iz strojčka iztisnemo vso maso. Vanjo objemo jajce, jo po okusu popramo in solimo, ter dobro premešamo, da postane vlaknasta. Maso postavimo za nekaj časa na hladno, da potem lažje oblikujemo polpete, katere lahko paniramo, ali jih ocvremo na vročem, a ne prevročem, olju.

Za prilogo uporabimo pire krompir in solato. Radič, endivijo, ali druge vrste zelenih solat, mešano ali pa v kisu vložen stročji fižol.

V upanju, da vam bosta recepta všeč in v pomoč, ter trdnem prepričanju, da sodita v zdravo prehrano, vam želim obilo užitka ob kuhanju in

DOBER TEK

J.M.PETROV

Blagoslovljene božične praznike
in srečno v novem letu 1995

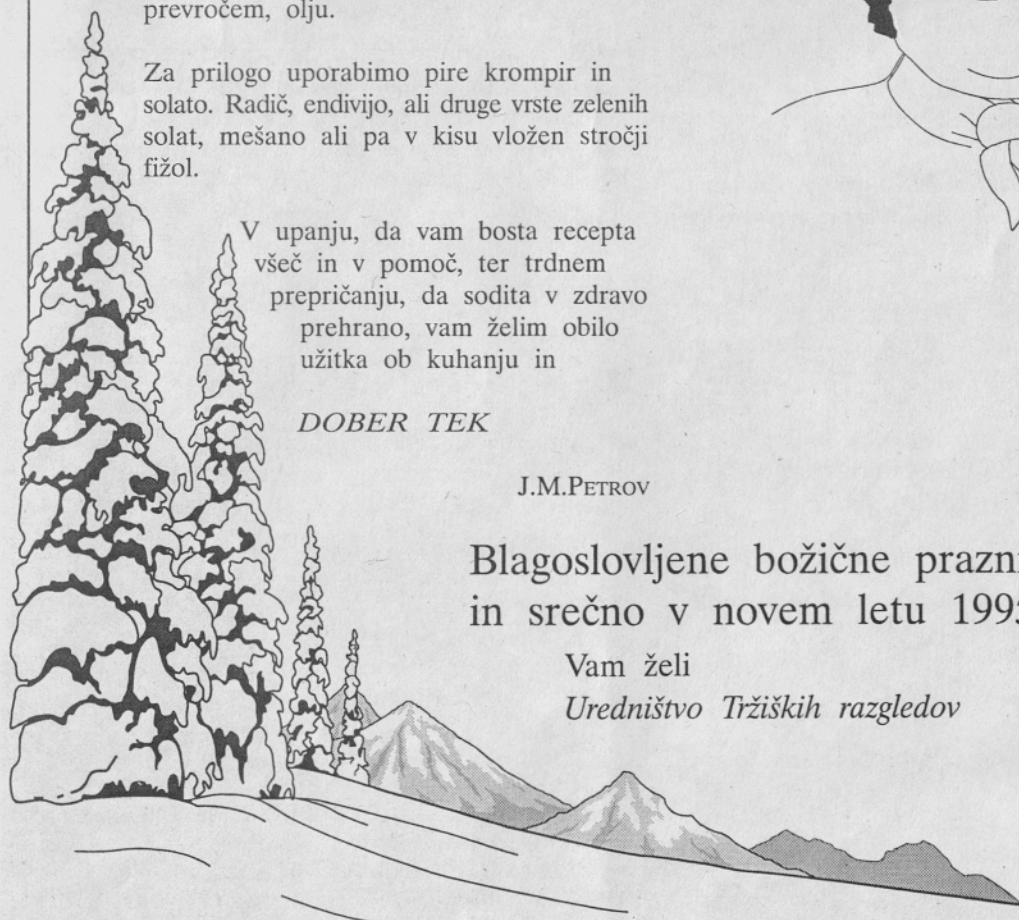
Vam želi
Uredništvo Tržiških razgledov

Za prilogo uporabimo pire krompir in solato. Radič, endivijo, ali druge vrste zelenih solat, mešano ali pa v kisu vložen stročji fižol.

V upanju, da vam bosta recepta všeč in v pomoč, ter trdnem prepričanju, da sodita v zdravo prehrano, vam želim obilo užitka ob kuhanju in

DOBER TEK

J. M. PETROV

90-LETNICA TRŽIŠKEGA VODOVODA

Že kar davnega leta 1904 je Tržič dobil svoj trški vodovod. Od tedaj pa do danes so ga dopolnjevali. Poraba vode se je tudi stalno večala. Nekateri vodovodni odseki so zaradi starosti začeli odpovedovati. Kje bo nastal "infarkt", se točno ne ve. Tržiškemu županstvu pa bo naloženo še to, da bo moralo pripraviti vse potrebno za poseg v sanacijo vodovoda.

KRI JE ŽIVLJENJE

11. novembra je območna organizacija Rdečega križa pripravila v osnovni šoli Bistrica prireditev z naslovom Kri je življenje. Pri kulturnem programu je sodeloval Akademski pevski zbor France Prešeren iz Kranja. Na srečanje so povabili okrog 300 jubilarov - darovalcev krvi, vendar se niso zbrali vsi. Kriterij za priznanje - 15 kratno darovanje krvi je prejelo 84 darovalcev. Mirko Pintarič sam pa je prispeval kri 65-krat.

KURNIKOVE NAGRADE

11. novembra so bila v osnovni šoli Bistrica podeljena tudi Kurnikova priznanja za delo na kulturnem področju v tržiški občini. Nagrade, ki se delijo na plakete in značke so prejeli:

IVO KOKALJ je prejel bronasto Kurnikovo plaketo za dolgoletno strokovno in organizacijsko delo v gledališki dejavnosti.

LUDVIK SOKLIČ je dobil bronasto Kurnikovo plaketo za delo na gledaliških deskah KUD Lom.

MARIJA GAŠPERLIN in **MARIJA HOSTNIK** sta prejeli bronasto Kurnikovo značko za uspešno vodenje otroškega pevskega zbora **SONČNI ŽAREK**.

Ob drugi priložnosti pa bodo podelili:

ANTONU SOKLIČU - zlato Kurnikovo značko za dolgoletno pevsko delovanje,

MIRKU ŠLIBARJU - bronasto Kurnikovo značko za 10 let dela pri glasbeni skupini tržiške folklore,

Cerkvenemu pevskemu zboru **IGNACIJ HLADNIK** - posebno priznanje ob 15. letnici delovanja.

Vesele, srečne in blagoslovljene božične in novoletne praznike ter uspešno leto 1995 Vam želijo naslednje organizacije in posamezniki ter se Vam priporočajo.

Klub seniorjev SKD Tržič

Vsem simpatizerjem in članom priporočamo nadaljne sodelovanje za naše skupne cilje: za prijetno srečevanje, samopomoč, skupnaj proti privilegijem, za človečanske pravice, za spravo, za tradicionalne slovenske vrednote itd.

Slovenska ženska zveza - odbor Tržič

Za enakost žensk in moških, za razumevanje žensk in pomoč pri večjih družinah, za večjo možnost strokovnega usposabljanja žensk, itd.

Komunalno podjetje Tržič

se vsem Tržičanom in Tržičankam zahvaljuje za sodelovanje in si tega sodelovanja želi še za vnaprej pod geslom: Narava nam vrača našo prijaznost in nas poziva, da sodelujemo ob evropskem letu varstva narave v letu 1995.

Poslanka SKD Jana Primožič

želi vsem Tržičankam in Tržičanom vse najboljše v letu 1995, veliko sreče, zdravja in zadovoljstva v družini in v poklicnem delu.

TRŽIŠKI RAZGLEDI

TRŽIŠKE RAZGLEDE IZDAJA OO SKD TRŽIČ. UREJA UREDNIŠKI ODBOR. ODGOVORNI UREDNIK: EVGENIJ VALJAVEC. NASLOV UREDNIŠTVA: UREDNIŠTVO TRŽIŠKIH RAZGLEDOV, TRG SVOBODE 18, 64290 TRŽIČ. TELEFON UREDNIŠTVA: 064/53 051, INT. 34. CENA ŠTEVILKE 30,00 SIT. RAČUNALNIŠKI PRELOM: ASTRUM D.O.O., TRŽIČ • TISK: TISKARSTVO UZAR, TRŽIČ. NAKLADA 2.000 IZVODOV.